

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky **S. I.** proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 8. marca 2010, č.k. 15Sd/12/2010–32, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 8. marca 2010, č.k. 15Sd/12/2010–32, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd rozsudkom z 8. marca 2010, č.k. 15Sd/12/2010-32 potvrdil rozhodnutie odporkyne zo dňa 24. augusta 2009 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia nie je invalidná, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ale len 20%.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podľa posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia pobočky a ústredia Sociálnej poisťovne z 21. júla 2009, 4. decembra 2009 a 19. januára 2010 rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú duševné choroby a poruchy správania - neurotické, stresové a somatomorfne poruchy, stredne ťažká forma, ktorej podľa kapitoly V, položky 4 písm. a) prílohy č. 4 zákona zodpovedá 20%-ná miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Krajský súd nezistil rozpory medzi závermi posudkových lekárov a nálezmi odborných lekárskejších vyšetrení, na základe ktorých vyhodnotili mieru jej poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Ani z nálezov z vyšetrení, ktoré navrhovateľka absolvovala po poslednom posúdení zdravotného stavu posudkovým lekárom, krajský súd nezistil skutočnosti, ktorými by sa posudkoví lekári nezaoberali. Mal preto za preukázané, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona a teda nespĺňa základnú podmienku nároku na invalidný dôchodok.

Navrhovateľka v odvolaní proti rozsudku namietala, že jej zdravotný stav sa zhoršuje a neumožňuje jej vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa jej názoru mal krajský súd nariadiť ďalšie dokazovanie posúdením jej zdravotného stavu posudkovými lekármi, keďže predložila nové lekárske nálezy.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľky nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. podmienený (okrem iného) invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobu nepriaznivú zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona), pričom miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4 (§ 71 ods. 5 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona).

Podľa kapitoly V. prílohy č. 4 zákona pri stanovení poklesu schopnosti zárobkovej činnosti je potrebné prihliadnuť na vývoj osobnosti v afektívnej, emocionálnej oblasti, na schopnosti adaptácie, na vplyvy prostredia, možnosti pracovného a sociálneho zaradenia.

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je teda podstatnou otázkou vplyvu dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Posudkoví lekári, ktorí vyhotovili posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku (pričom odporkyňa vyhovelá námietkam zaujatosti navrhovateľky voči posudkovým lekármi pobočky Sociálnej poisťovne v Prievidzi a jej zdravotný stav bol posúdený vedúcim lekárom posudkovej činnosti pobočky Sociálnej poisťovne v Žiline a posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ústredie v Nitre) postupovali v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Po posúdení dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a z lekárskeho nálezu dospeli k záveru, že navrhovateľka v dôsledku dlhodobého užívania sedatív a hypnotík trpí na poruchu správania s anxióznymi prvkami, avšak *bez výraznej psychickej alterácie*, jej stav vyžaduje pravidelné kontroly a liečbu, avšak nepodmieňuje invaliditu. Ostatné zdravotné poruchy nie sú posudkovo významné a neodôvodňujú zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za iné zdravotné postihnutie.

Námietku navrhovateľky, že krajský súd mal na základe ňou predložených lekárskeho nálezu nariadiť ďalšie dokazovanie posúdením jej zdravotného stavu posudkovými lekármi, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú, lebo z namietaných lekárskeho správ nevyplýva zmena diagnostických záverov oproti záverom posudkových lekárov.

Aj odvolací súd považoval posudky posudkových lekárov o zdravotnom stave a miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť za úplné, objektívne a presvedčivo zdôvodňujúce záver, že zdravotný stav navrhovateľky nespôsobuje viac ako

40%-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a mal za preukázané, že navrhovateľka nespĺňa podmienku invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona. Pokiaľ navrhovateľka namietala, že jej zdravotný stav sa zhoršuje, toto tvrdenie ničím nepreukázala, ani k odvolaniu nepredložila novšie dôkazy, ktoré by závery uvedených posudkov spochybnili, resp. ktoré by preukázali iný rozsah poškodenia, ako bol zistený posudkovými lekármi.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne z 24. augusta 2009 je v súlade so zákonom a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka nebola úspešná ani v odvolacom konaní a odporkyni trovy nevznikli.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu má navrhovateľka možnosť kedykoľvek požiadať znovu o priznanie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 27. októbra 2010

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková